

متن پرسش

با سلام استاد عزیز: در مورد اینکه فرمودید در برزخ و قیامت تبدیل قوه به فعل به معنای اینکه بنده اراده کنم و قوه را به فعل درآورم نیست، ۱. استاد آیا می توانیم بگوییم که کسی که افق و کلیت شخصیتش خدا را قبول دارد اما در این دنیا اراده به پیگیری ادامه راه و زدودن غبار کثرات از وجودش را نداشته در آن دنیا بدون اراده خود و به اجبار با قرار گیری در عالمی که کثرات را قبول نمی کند با عذاب و آتش این کثرات را از وجودش پاک می کنند تا شایسته قرب طلب اصلی خود شود و در آتش مخلد نیست. ۲. آیا می توانیم نتیجه بگیریم که کسانی در جهنم مخلد هستند که با شناختن خدا و رسیدن پیام ایمان آوردن به آنها نه تنها ایمان نیاوردند بلکه به خصومت و دشمنی پرداختند.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. اگر ایمان در او باشد همین طور است که می فرمایید زیرا با شرک است که عمل، قبول نمی شود. ۲. از رسول خدا «صلوات الله علیه و آله» داریم که فرموده باشند: «النَّارُ لَا تَأْكُلُ مَحَلَّ الْإِيمَانِ» بدین معنا که اگر به هر حال قلب انسان بهره ای از ایمان دارا باشد تماماً در قبضه آتش قرار نمی گیرند و پس از عذابی که باید بچشد، از آتش آزاد می شود. موفق باشید